

at Naturen selv havde dannet et dybere Løb over Løgstør Grunde, saa den Omstændighed, at Skibene vilde gaa uden om Løgstør Kanalen, kunde selvfølgelig ikke hjemle nogen Ret for Staten og Kommunerne til at faa nogen Erstatning for denne Ophævelse af Besejlingen. Man kunde jo, saaledes som det ærede Medlem gjorde det, opkaste det Spørgsmaal, om ikke Kommunerne skulde have Ret til i alt Fald nogen Andel i den opsparede Reservefond, naar vi ophævede Afgiften for Besejlingen gennem Kanalen, og jeg skulde i saa Henseende være tilbøjelig til at anse det for rimeligt og billigt at give Kommunerne en saadan Adgang til at faa $\frac{1}{3}$ af denne opsparede Reservefond. Jeg tror, at man administrativt vil kunne gaa til denne Foranstaltning, til en saadan Opgørelse, og at det saaledes ikke vil være nødvendigt af den Grund at gøre nogen Tilføjelse til Lovforslaget. Men for saa vidt det ærede Medlem henkastede, om man ikke gennem en Tilføjelse til Lovforslaget skulde træffe Bestemmelse om, at Kommunerne ligefrem skulde give Afkald paa nogen Andel enten i Reservefonden eller i den fremtidige Afgift, saa skønner jeg dog ikke rettere, end at dette Spørgsmaal er af liden Vigtighed, da det drejer sig om en saa ringe økonomisk Interesse, og jeg skulde derfor henstille, at man vilde lade dette Spørgsmaal henstaa i alt Fald til fremtidig Afgørelse. Det vil jo ikke være urimeligt, at man kunde rejse Spørgsmaalet samtidig med Spørgsmaalet om Bevillingen paa de aarlige Finanslove til Tilvejebringelsen af Sejlløb ind til Byerne. Og desuden forekommer det mig rigtigst, at man staar ganske frit over for Spørgsmaalet, om man vil gaa til en saadan Ophævelse, som der ganske vist i det andet Ting blev udtalt Ønsket om, en Ophævelse af Afgiften for Besejlingen af Kanalen. Jeg tror, at det bør overvejes nærmere, og det foreligger ikke, saa længe det indtil videre vil være nødvendigt at gaa igennem Kanalen, indtil Uddybningen over Løgstør-Grundene er færdig.

Det ærede Medlem kom endelig ind paa, at det jo vilde være af stor Betydning med Hensyn til Limfjordskanalen, at man sikrede ogsaa den nordre Tange ved Tyborøn, og udtalte derfor en Beklagelse over, at de 150,000 Kr., om hvilke jeg havde stillet Forslag paa Finansloven til Paabegyndelse af denne Høfdebygning, ikke ere blevne vedtagne af Folketinget. Jeg deler ganske sikkert den Beklagelse, som kom frem fra det ærede Medlem, men jeg betragter ogsaa denne Nægtelse kun som

en Udskydelse af Spørgsmaalet, idet jeg maa erkende, at saaledes som Sagen kom frem, kunde der vel være Føje for Rigsdagen til at tage Spørgsmaalet under nærmere Overvejelse, da det ikke havde været mig muligt at bringe Forslaget frem paa et tidligere Tidspunkt end i Slutningen af forrige Maaned. Det drejer sig, naar man skal gaa til en saadan Høfdebygning, om et ret betydeligt Beløb, eventuelt over 2 Mill. Kr., af hvilke de begærede 150,000 kun vare en ringe Begyndelse, og jeg haaber ikke, at Sagen ved at udskydes vil komme til at lide Skade. Det er mit Haab, at man næste Aar mulig i Forbindelse med en Overvejelse af Spørgsmaalet om Vestkysthavnæanlæg vil gaa til en Bevilling ogsaa i dette Øjemed.

Breinholt-Vandborg: Jeg maa takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han har givet mig en Forklaring af et mig uforstaaeligt Punkt, nemlig at der var sat et saa minimalt Beløb som 6,200 Kr. til Vedligeholdelse af Løgstør Kanal. Nu har jeg faaet Forklaringen og takker for den, idet jeg saa kan forstaa, hvorledes det forholder sig.

Lige over for det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Bjerre) vilde jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem syntes ikke at være ganske tilfreds med den Affattelse, Lovforslaget havde faaet i Folketinget, og støttede denne sin Utilfredshed paa Udtalelser fra Teknikere og sagskyndige, idet han gjorde os bekendt med en Del Udpluk af Beretningen. Jeg tør nok sige, at saadanne Udpluk i Reglen have den Ejendommelighed, at man paa den anden Side kunde møde op med lige saa ensidig valgte Udpluk, der ganske paralyserer de første, men jeg skal lade dette ganske ligge for at omtale den Slutningsudtalelse, som det ærede Medlem fremkom med i sit Foredrag i Gaar, hvori han opfordrede den højtærede Indenrigsminister til paa en hensynsfuld Maade at føre de Forhandlinger, der rimeligvis maatte blive førte om Barrefgiftens Ophævelse. I saa Henseende deler jeg ganske det ærede Medlems Standpunkt. Jeg finder ligesom han, at Aalborg By har indlagt sig store Fortjenester ved Uddybningen af Hals Barre og det ikke blot Fortjenester i og for sig med Hensyn til denne Barre, men ogsaa fordi den derigennem i Grunden har skabt det faste Grundlag for den videre Uddybning og for den Foranstaltning, som her omhandles. Jeg er derfor ganske enig med det meget ærede Medlem om at støtte den Opfor-